

Adventist World

Őszi imahét
2020

**A menny
értékei és
a keresztény
élet**
6. oldal

**A lenyűgöző
Krisztus**
12. oldal

**Életet meg-
változtató
találkozások**
16. oldal

A hazaút

Hűséges keresztény életmód

Őszi imahét – 2020

- 3 Első szombat**
„Lábam előtt mécses a te Igéd”
Ted N. C. Wilson
- 6 Vasárnap**
A menny értékei és a keresztény élet
Audrey Andersson
- 8 Hétfő**
A szent élet tanulása
Alain Coralie
- 10 Kedd**
Élvezd ki az életet a teljességig!
Torben Bergland
- 12 Szerda**
A lenyűgöző Krisztus
Ángel Manuel Rodríguez
- 16 Csütörtök**
Életet megváltoztató találkozások
Klaus Popa
- 18 Péntek**
Mindent szépek teremtett
Gina Wahlen
- 20 Második szombat**
Az utolsó időben élni
Ellen G. White

IMPRESSZUM

Kiadja: a Hetednapos Adventista Egyház Magyar Uniója
2119 Pécel, Ráday u. 12.;
Tel.: (+36-28) 547-360; Fax: (+36-28) 452-229
Felelős kiadó: Ócsai Tamás unióelnök

A mű eredeti címe: *The Journey Home, Faithfulness
in Christian Lifestyle*

Eredeti kiadás: General Conference of Seventh-day Adventists,
2020 (*Adventist World*, Week of Prayer)

Fordította: Hegyes-Horváth Csilla, Hegyes Zsuzsanna
Korrektúra, nyomdai előkészítés: Kiss Virág

Nyomdai munkák: Print 2000 Nyomda Kft.
6000 Kecskemét, Nyomda u. 8.

Felelős vezető: Kovács András

Hűséges keresztény életmód

TED N. C. WILSON

Közvetlenül a mennybemenetele előtt Jézus Krisztus fontos megbízást adott a követőinek: értsék el a világot az evangéliummal (lásd Mt 28:18–20).

A témánk erre a hétre a következő: „Érd el a világot! – Hűséges keresztény életmód”. Mi köze van a keresztény életvitelnek ahhoz, hogy elérjük a világot Krisztus számára? Nagyon sok. Ugyanis az, hogy milyen keresztények vagyunk, abban mutatkozik meg, ahogyan élünk. Mik az értékeink és a prioritásaink? Hogyan töltjük el az időnket, és mire használjuk az erőforrásainkat? Milyen életet élünk?

„Mit jelent kereszténynek lenni? Azt, hogy olyanok vagyunk, mint Krisztus” – jelentette ki Ellen White.* Ő a mi példaképünk, és csak az Ő kegyelmének és hatalmának segítségével tudunk

hűek maradni az elhíváshoz, miközben teljes mértékben Krisztusra és az Ő Igéjére hagyatkozunk.

Ezen a héten nagyon fontos témákat fogunk felfedezni, kezdve a Biblia tanításaival, ami a keresztény életvitel alapjául szolgál. Áttekintjük, hogyan hatják át keresztényi életünket Isten országának értékei, és miként lesznek a keresztényi erények életünk iránymutatói. Az egészség a keresztény életvitel egyik nagyon fontos tényezője.

Ha Krisztust tekintjük követendő példának, az igazán ösztönző és motiváló hatással lesz ránk. A keresztény életvitel és a média, valamint a szexualitás kapcsolata szintén említésre kerül majd. Ezt a különleges hetet Ellen White írásával zárjuk, amelynek címe: „A végidőben élni: keresztény életmód és az utolsó napok eseményei”.

Remélem, hogy csatlakozol majd hozzánk, miközben felfedezzük, milyen kapcsolat van a keresztény életstílus és aközött, hogy elérhetjük a világot Krisztusnak. Imádkozunk alázatosan a Szentlélek megígért késői esőjéért és az erőért, amit csak Ő adhat nekünk azáltal, hogy segít érte élni!

* Ellen G. White: *Manuscript Releases* [Válogatott kéziratok]. Silver Spring, MD., 1990, Ellen G. White Intézet, 9. köt., 230. o.

Ted N. C. Wilson

a világszéles Hetednapos Adventista Egyház elnöke

Hiszünk az imádság erejében, és örömmel fogadjuk az imakéréseket, amelyeket a szerda reggeli áhítataink alkalmával megosztunk a munkatársakkal. Imakéréseiteket a prayer@adventistworld.org címre várjuk, és kérünk, hogy ti is támogassátok imában Isten országa ügyének előbbre vitele érdekében végzett munkánkat.

Első szombat

„Lábam előtt mécses a te Igéd”

A Biblia, mint
a keresztény
életvitel alapja

TED N. C. WILSON

E

gy nagy döntés ideje érkezett el az életemben. Mítán elballagtam az egyesült államokbeli Takoma Akadémiáról Marylandben, úgy döntöttem, hogy a tanulmányaimat a La Sierra Főiskolán (ma már egyetem) folytatom Kaliforniában, több mint 4100 km-rel (2600 mérföld) messzebb. Mítán elindultam az életem ezen új és fontos

szakaszán, az édesapámtól kaptam egy levelet, amelyben egy jegyzetlapon a saját kezével írt idézet állt:

„Minden reggel első dolgokat legyen magatokat Istennek felajánlani. Így imádkozzatok: »Fogadj el Uram, a te tulajdonodnak! Összes terveimet lábaidhoz teszem. Használj fel ma is szolgálatodra! Maradj velem s engedd, hogy minden munkámat tebenned végezzem!« Ez mindennapi kötelességeitek legyen. Minden egyes reggel újból szenteljétek magatokat az Úrnak. Összes terveiteket néki rendeljétek alá, hogy megvalósítsátok

vagy feladjátok, ahogy gondviselésé akarja. Így adjátok át, ajánljátok fel Istennek napról napra életeteket, hogy az mindinkább átalakuljon és hasonlóná legyen Krisztus életéhez.”¹

Nemcsak az időt és a törődést értékeltem nagyra, amit édesapám mutatott azáltal, hogy megosztotta ezt velem, de az is nagyon sokat jelentett, hogy ilyen erőteljes lelki útmutatást kaphattam a Prófétság Lelke írásából. Ettől kezdve szerettem meg egyre jobban Ellen White műveit.

Ezt a kézzel írt idézetet a Bibliámban tartottam évekig, mígnem az a nagy becsben tartott Biblia el nem veszett. Néhány éve megkértem édesapámat, hogy írja le nekem újra ugyanezt az idézetet, és a mai napig a Bibliámban tartom ezt a második verziót. Nagyon értékes számomra ez az írás, és mindig emlékeztet arra, hogy mennyire törődött édesapám azzal, hogy rendben legyen a lelke. Soha ne érezd szükségtelennek a gyermekeid lelki életére való összpontosítást, és az arra fordított időt! A Szentlélek befolyása és hatalma által ennek bőséges jutalma lesz!

ISTEN SZAVÁNAK EREJE

Ahogy odaszenteljük magunkat Istennek, és alárendeljük neki a terveinket mindennap, nagyon fontos, hogy időt szánjunk arra, hogy meghalljuk, ahogy a Biblián keresztül szól hozzánk. „Az én lábamnak szövéténeke a te igéd, és ösvényemnek világossága” (Zsolt 119:105).

A mai világban, amikor nagyon sok emberközpontú filozófiai irányzat versenyez a figyelmünkért, nagyon könnyen sötét útra tévedhetünk. De Isten Igéjének a megbízhatósága bizonyított. Megvilágítja az utunkat és megbízható, isteni útmutatást ad. Biztosítja az alapot a Jézus Krisztussal való kapcsolat kialakításához és fenntartásához, és hogy megtanuljuk, mit jelent azt az életet élni, amit nekünk szán. Ez Krisztus élő Igéje – időtlen igazság,

ami túllép minden emberi kultúrán, és a menny felé irányít minket.

Amikor Sátán szembeszegült velem, Jézus bátran kijelentette „Nemcsak kenyérről él az ember, hanem minden igével, amely Istennek szájából származik” (Mt 4:4). Ez azt mondja nekünk, hogy a Szentírás minden része fontos. És még ha nem is állítjuk, hogy Isten szóról szóra lediktálta a Bibliát, azt elfogadjuk, hogy teljes egészében az Ő lelke ihlette azt. Péter világossá tette számunkra: „És igen biztos nálunk a prófétai beszéd [is], amelyre jól teszitek, ha figyelmeztetek, mint sötét helyen világító szövéténekekre, míg nappal virrad, és hajnalcsillag kél fel szívetekben; Tudván először azt, hogy az írásban egy prófétai szó sem támad saját magyarázatból. Mert sohasem ember akarataiból származott a prófétai szó; hanem a Szentlélektől indítva szólottak az Istennek szent emberei” (2Pt 1:19–21).

ALAPVETŐ IGASZÁG

Miközben a tanítványaiért (és értünk) imádkozott, Krisztus kiemelte az Ige erejét, amikor kijelentette: „Szenteld meg őket a te igazságoddal: a te igéd igazság” (Jn 17:17).

Egy olyan világban, ahol az igazságot viszonylagosnak tekintik az egyénenként megélt tapasztalatokra alapozva, Krisztus bátran hirdeti, hogy az Ő Igéje, a Biblia, egy szilárd, megváltoztathatatlan igazság. Az Ő Szentleke erejének segítségével ez az igazság munkálkodik a szívünkben, megváltoztat és megszentel minket.

Éppen ezért tekinthető a Biblia alapvető fontosságúnak a keresztény életvezetésben. Meghatározza számunkra, hogy mit jelent Krisztus követőjének lenni (lásd Máté 5). Isteni példaképeket ad nekünk, és megmutatja, hogy „a hűtlenek útja saját romlásukat okozza” (Péld 13:15, RÚF). Időtlen bölcsességet biztosít, „bölcsé tehet téged az üdvösségre” (2Tim 3:15), és mégis, elég egyszerű ahhoz, hogy akár egy gyerek is megértse. A történelmen és a próféciákon keresztül

A Szentírásról és az imádságon keresztül megismerhetjük Istent.

láthatjuk, ahogy Isten a múltban vezette népét, és biztosít minket arról, hogy aminek meg kell lennie, az be is fog teljesedni (Józs 21:45; 2Kor 1:20). A Szentírás lapjait olvasva tanulunk az eredetünkről és a sorsunkról (1Móz 1:1; Jel 21:1, 7; Jel 22:17).

A Szentírásról és az imán keresztül ismerhetjük meg Istent. „Ha meg akarjátok ismerni az Üdvözítőt, kutassatok a Szentírásban!” olvashatjuk a Jézushoz vezető útban. „Töltsétek meg a szíveteket Isten igéivel! Ez az élő víz, mely égető szomjúságokat csillapítja; ez a mennyei élő kenyér.”²

Ellen White így magyarázza: „A Bibliát nem csupán a tanult emberek részére írták, ellenkezőleg: a népnek szánták. Az üdvösség ismeretéhez szükséges nagy igazságok oly világosak, mint a déli napfény; senki sem veszhet el, kivéve azokat, akik Isten világos akarata helyett saját véleményüket követik.”³

Ezután figyelmeztet: „Ne hallgassunk emberi véleményre a Szentírás tanait illetően, hanem kutassunk magunk Isten szavában!”⁴

A BIBLIA ÖNMAGÁT MAGYARÁZZA

Ezt a módszert a biblikus-történelmi (vagy biblikus-nyelvtani) bibliaolvasó megközelítés támogatja, ahogy a világegyház által megszavazott, „A bibliatanulmányozás módszerei” című dokumentum leírásában található. Ez az alaposan kidolgozott bibliatanulmányozó módszer engedi,

hogya a Biblia legyen önmaga magyarázója, nem az egyén vagy a kultúra, amire a bibliatanulmányozás kritikai módszerei bátorítják az olvasókat.

Ezt a módszert Ellen White jobban kifejti *A nagy küzdelem* című könyvében: „A Bibliát, amikor nem szimbólumokban vagy képekben, hanem világosan beszél, szó szerint kell érteni. . . . Ha az emberek szó szerint vennék a Bibliát, ha nem volnának hamis tanítók, akik félrevezetik és elbizonytalanítják őket, akkor olyan munkát lehetne végezni, ami megörvendeztetni az angyalokat, és Krisztus nyájába tévelygők ezrei jönnének.”⁵

Évszázadokon át hűséges férfiak és nők jelentős kockázatot vállaltak amiatt, mert elfogadták a Biblia szó szerinti értelmezését. Néhányan az életüket is feláldozták a Szentírás iránt tanúsított hűségükért. Maga a könyv készen elérhető. Minden évben több mint 100 millió Bibliát nyomtatnak, és a YouVersion nevű letölthető Biblia alkalmazás már több mint 100 millió leöltéssel rendelkezik.⁶ Ehhez pedig hozzáadódik a többi online elérhető verzió is.

HINNI ISTEN SZAVÁBAN

Természetesen sok ember gondolja úgy, hogy fontos Bibliával rendelkezni, de vajon hányan gondolják, hogy fontos olvasni, elmélkedni rajta, és követni az útmutatását?

A béreai zsidók mindenképpen így vélekedtek. „Ezek pedig nemesb lelkűek valának a Thessalonikabelieknél, úgy mint kik bevévék az ígét teljes készséggel, naponként tudakozva az írásokat, ha úgy vannak-e ezek” (ApCsel 17:11).

Mi is tehetünk így. A napi szintű bibliaolvasás imádkozással párosítva a lelki élményeink alapja. Ha nem ápolunk kapcsolatot a mennyel, akkor nem lehetséges az, hogy léleken növekedjünk (lásd: 2Pt 3:18). De milyen kiváltság, hogy abban a tudatban érhetjük el Istent

mindennap, hogy tudjuk: vágyik a velünk való közösségre!

Próbálok minden egyes napot azzal kezdeni, hogy térdre borulok, amikor felkelek az ágyból. Isten kezeibe helyezem magam, és bölcsességet, valamint a Szentlélek jelenlétét kérem az életembe. Az Úr sosem hibázik a rólunk való gondoskodásban. Ezenkívül igyekszem módszeresen olvasni a Bibliából a HIGGYETEK AZ Ő PRÓFÉTÁINAK!⁷ olvasási tervét követve, tanulmányozom a Biblia egyéb szakaszait is, majd a Prófétaság Lelkének írásaiból olvasok. Igen hasznosnak találtam még a felnőtt szombatiskolai tanulmányokat és egyéb forrásokat is olvasni, amelyek erősítik az Úrral való kapcsolatomat.

Mindig imádkozom, mielőtt Isten Igéjéből olvasnék, hiszen a Bibliát tanulmányozni sohasem lenne szabad imádkozás, a Szentlélek vezetésének kérése nélkül. Nagyon hálás vagyok az „írott Igéért”, ami az „élő Ige” – Jézus Krisztus – írásos megtestesítője.

Hetednapi adventistaként soha ne engedj senkinek, hogy eltántorítson az Isten által ihletett, írott Ige napi tanulmányozásának fontosságától. Szívd magadba a Szentírás mély igazságait és az útmutatást, amit a Prófétaság Lelkében találsz! A lelki életed a várakozásaidat felülmúlva fog gazdagodni. Ahogy Istennel közösségre lépünk, Ő át fog minket formálni, ahogyan Énókkal is tette, ha úgy döntünk, hogy mindennap vele járunk.

„Tevékeny, munkás élete közepette Énókh állandóan közösségben volt Istennel. Minél nagyobb és sürgetőbb volt munkája, annál kitartóbban és buzgóbban imádkozott. . . . egy időre magányba vonult, mert éhezett és szomjúhozott arra a tudományra, amelyet csak Isten adhat. Az Istennel bensőségesen társalgó Énókh egyre jobban tükrözte Isten képességét.”⁸

„Nekünk is Istennel kell járnunk. Mikor ezt tesszük, arcunkat Isten

jelenlétének fénye fogja beragyogni, . . . az Ő hatalmáról fogunk beszélni, mondván: Dicsérjük Istent. Jó az Úr és áldás az Úr szava. . . . Az idők legvégén is azokat ragadja el az Úr, akik a földön most Istennel járnak.”⁹

Milyen csodálatos kiváltságban van részünk, hogy mindennap közösségben lehetünk Istennel olyan eszközök segítségével, amelyeket Ő adott nekünk! És micsoda öröm tudni, hogy egy nap eljön, hogy hazavigyen minket! ☺

Gondolatok az imádsághoz

1. Hogyan tudnánk a személyes bibliatanulmányozást vonzóbbá tenni? Találj öt kreatív módszert, amit az Isten Igéjének tanulmányozásához használhatsz!
2. Hogyan birkózhatunk meg a Szentírás bonyolultabb részeivel? Jézus milyen megközelítést alkalmazna?
3. Hogyan adhatjuk át az Isten Igéjével való kapcsolódás fontosságát az adventisták következő generációjának?

¹ Ellen G. White: *Jézusoz vezető út*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 52. o.

² Ellen G. White: *Jézusoz vezető út*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 65. o.

³ Ellen G. White: *Jézusoz vezető út*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 66. o.

⁴ Ellen G. White: *Jézusoz vezető út*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 66. o.

⁵ Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház, 533. o.

⁶ „29 Good Bible Sales Statistics,” BrandonGaille Small Business & Marketing Advice, <https://brandongaille.com/27-good-bible-sales-statistics/>.

⁷ [www.believehisprophets.org. magyarul: http://higgyetekazo-profetainak.blogspot.com/](http://www.believehisprophets.org.magyarul: http://higgyetekazo-profetainak.blogspot.com/)

⁸ Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1983, Advent Kiadó, 59. o.

⁹ Ellen G. White: *Sons and Daughters of God*. Washington, D.C., 1955, Review and Herald Pub. Assn., 20. o.

Ted N. C. Wilson, a világszéles Hetednapi Adventista Egyház elnöke.

Vasárnap

A menny értékei és a keresztény élet

AUDREY ANDERSSON

A hetednapos adventisták a világ legtöbb országában megtalálhatók. Jelenések könyve 14:12 elmondja nekünk, miért. Ez az apokaliptikus részlet két jelentős értéket és igazságot ír le, amik a keresztény hit mércéi. Megőrzik a hitet Jézusban, mint az emberiség egyetlen Megváltójában, és engedelmeskednek Isten parancsolatainak. Ezek az örök értékek békét, örömet és boldogságot teremtenek az emberi életben.

ELHÍVÁS A HŰSÉGRE

A Jézushoz, mint Úrhoz való hűség kritikus a bizonyágtételünk megbízhatósága szempontjából. A hűtlen élet teljes lelki bukást jelent.

Ellen White megfigyelte: „Megtagadjuk Jézust Krisztust, aki elvette a világ bűneit, ha az igazság elfogadása után nem mutatjuk ki a világ felé az igazság megszentelő erejét a saját jellemünkön keresztül. Ha nem vagyunk

jobb férfiak és nők, ha nem vagyunk jószívűbbek, könyörületesebbek, udvariasabbak, nem vagyunk jobban telve gyengédséggel és szeretettel, ha nem nyilvánítjuk ki mások felé a szeretetet, ami Jézust a világra vezette kegyelmi küldetésében, akkor nem vagyunk Jézus Krisztus hatalmának a bizonyágtévői a világ előtt.”*

EGY KEDVES PÉLDA

Nem oszthatjuk meg meggyőzően Jézus szeretetét másokkal addig, amíg mi magunk meg nem tapasztaltuk azt. Nem oszthatjuk meg azt, amivel nem rendelkezünk. A világ tele van szeretetet és elfogadást kereső emberekkel, akik békére és boldogságra vágnak. Gyorsan észreveszik, ha nem vagyunk hitelesek, viszont az őszinteség sok szívet megnyer.

Tom keresztény szülők gyermeke volt. 15 évesen keresztelték meg a barátaival együtt. Mindenki ezt várta el tőle. Azonban nem tért meg igazán. Összeházasodott egy gyönyörű keresztény nővel, de ez nem tartotta vissza attól, hogy csatlakozzon azokhoz, akik a széles úton járnak, ami a pusztulás felé vezet. Évekkel később a felesége meghívott egy lelkészt, hogy tartson bibliaórákat a házukban. Tom nem érdeklődött, de nem is ellenkezett, mert ő és a lelkész barátok voltak.

Senki nem tudott róla, de Tom egy másik szobából hallgatta a bibliaórákat. Néhány hét elteltével csatlakozott a csoporthoz, feltűnés nélkül, az ajtóhoz közel ült le. Tanúja volt annak, milyen változások következnek be a felesége és a többi csoporttag életében. Tomnak tetszett az őszinteség, ahogyan bevallották hibáikat, és változtattak az életükön. Egyik este elkezdett sírni. Nem átlagos könnyeket, hanem az öröm és megbánás könnyeit. Bevallotta: „Sosem érttem az adventi üzenetet. Ahogy ezeket az órákat hallgattam, új fényben láttam meg Jézust. Isten adott nekem egy második esélyt és

A hivatásnak is csak akkor van meggyőző ereje, ha a való életben is megélik.

új szemeket. Most már másképpen látom a dolgokat!”

Megkeresztelkedett újra, mert felfedezett egy olyan megnyerő szeretetet, ami őszinte és ragályos volt.

GYÓGYÍTÓ ENGEDELMESSÉG

Az engedelmesség egy sokat vitatott és félreértett igazság. Az Isten parancsolatainak való engedelmesség végső soron az emberiség gyógyulásához vezet, és mindig az egyén előnyére szolgál, aki gyakorolja azt. Valódi kifejeződése a Jézus iránt érzett szeretetünknek. János ezt írta: „Mert az az Isten szeretete, hogy megtartjuk az ő parancsolatait; az ő parancsolatai pedig nem neheznek” (1Jn 5:3).

Egy fiatal, 18 éves nő elköltözött otthonról, hogy egyetemre menjen. Az első héten rájött, hogy az egyik órája péntek este van, naplemente után. Megkereste az óraadót, és elmagyarázta neki, hogy hetednap adventistaként megtartja a szombatot, mint hetedik napot, és nem fog tudni részt venni a péntek esti órákon. Az oktató kifejezte csalódottságát, de nem volt hajlandó módosítani az időpon- ton. Ahelyett, hogy elbizonytalanodott volna a bonyolult helyzet miatt, a fiatal hölgy a problémáját Isten elé vitte.

Egy héttel később az oktató tájékoztatta az osztályt, hogy áthelyezte az óra időpontját péntek reggelre. A lány nem tudott róla, de a tanár kapcsolatba lépett az egyház veze-

tőségével, és megkérdezte: „Tényleg igaz, hogy a hetednap adventisták a szombatot péntek napnyugtától szombat naplementéig számítják?” Amikor megtudta, hogy ez így igaz, módosította az órája időpontját.

Az eredmény többszörös áldás volt. Megerősítette a fiatal nőt a hitében; hatással volt az oktatójára, aki ezáltal megismerkedett az adventista hittel és életvitellel; a lány pedig végső soron kivívta a tanár tiszteletét.

AMIKOR LEHETŐSÉGEKET TEREMTÜNK AZ ÁLDÁSOKNAK

Isten országának az értékei és igazságai nem rendelkeznek hatalommal arra, hogy áldásokban részesítsék azokat, akik ismerik őket, és hatással legyenek azokra, akik nem tudnak róluk, amennyiben az egyház tagjai nem élik meg azokat örömteli módon, és nem mutatkoznak meg a viselkedésükben. A hivatásnak is csak akkor van meggyőző ereje, ha a való életben is megélik. Amikor azt tesszük, ami helyes, őszinte és igaz, és kiállunk Isten országának bibliai értékeiért, akkor lehetőséget teremtünk Istennek nem csupán arra, hogy értünk tevékenykedjen, de arra is, hogy más embereket is megérintsen.

Fonoljuk meg a zsoltáros kérdését: „Uram, kicsoda tartózkodhat sátorodban, kicsoda lakozhat szent hegyeden?” (Zsolt 15:1). A válasz világos: „Aki tökéletességben jár, igazságot cselekszik, és igazat szól az ő szívében. Nem rágalmaz nyelvével; nem tesz rosszat felebarátjának, és nem szerez gyalázatot rokonainak. A megbélyegzett utálatos az ő szemeiben, de az Urat féltőket tiszteli” (Zsolt 15:2–4).

A világunk megtört és zavaros. Ez igaz minden helyre, ahol hetednap adventisták vannak. Ahhoz, hogy a hitünket meg tudjuk élni nyilvánosan, először fel kell készülnünk és fejlesztenünk kell azt magányunkban. Isten próbára tette Jeremiást, hogy „járja Jeruzsálem utcáit”, és keressen

egy embert, aki törvénye szerint él, és igazságra törekszik (Jer 5:1). Isten ma is ilyen embereket keres: olyanokat, akik őszintén kezelik az üzeneteket, amiket Isten írott Igéjében találnak, akik megélik az igazságot, hisznek Jézusban, és az Ő parancsolatai szerint járnak.

Mindannyian pozitívan válasszolhatunk a hívására: „Drága Uram, én leszek az a hűséges ember. Segíts nekem, hogy azzá válhassak, akinek igaz keresztényként lennem kellene!” A válaszuk lehetőséget teremt Istennek, hogy megáldjon minket, és azokat, akiket megérintünk. Ez a mi örömünk hetednap adventistaként. ©

Gondolatok az imádsághoz

1. Hogyan élhetjük az életünket olyan módon, hogy az a hitünk tükrözze?
2. Mit kell megváltoztatnunk az életünkben, hogy a bizonyosságunk hiteles legyen mások számára?
3. Csakis a Szentlélek munkája tudja megjavítani az életünket. Miként találhatjuk meg a bátorságot, hogy szabadságot adjunk neki, hogy pontosan ezt tegye? Mi gátolhat abban, hogy válaszoljunk neki?

* Ellen G. White: *That I May Know Him* [Hogy megismerjem Őt]. Washington, D.C., 1964, Review and Herald Pub. Assn., 306. o.

Audrey Andersson, a Hetednap Adventista Egyház Transzeurópai Divíziójának titkára.

Hétfő

A szent élet tanulása

A keresztény életstílus és a Lélek gyümölcse

ALAIN CORALIE

Van olyan, hogy „Adventista Bankrablók Egyesülete”? Mondhatnánk, hogy ez a kérdés nevetséges, ugyanis bizonyos életformák nem összeegyeztethetőek az adventizmussal. Hogyan élhetjük meg tehát a hitünket? Ez a kérdés bibliai választ kíván, mégis sok a tévedés. Vizsgáljunk meg kettőt ezek közül!

HA ROSSZUL FOGJUK FEL: KÉT SZEMBETŰNŐ TÉVEDÉS

Vannak, akik számára a jellegzetes keresztény életstílus mit sem számít, ugyanis nem hajlandók meglátni az összefüggést a hit és az életvitel, a tantétel és a viselkedés között. Aztán vannak azok, akik csak a szabályokra és megkövetésekre összpontosítanak, és Krisztust a vallásos élményeiken kívülre helyezik. Pál apostol hasonló helyzettel találta magát szemben Galáciában. Néhány keresztény úgy gondolta, hogy a Krisztusban való szabadság mentesít az etikus élet alól (Gal 5:13–6:10). Voltak olyanok is, akik azt hitték, hogy Isten kedvében tudnak járni, ha követik az idejétmúlt ószövetségi előírásokat, beleértve a körülmetélést is (Gal 1:1–5:12).

Pál mindkét oldalt próbára tette. Azoknak, akik úgy gondolták, hogy a cselekedetek nem fontosak, az apostol azt hangsúlyozta, hogy Isten a cselekedetek alapján ítéli meg népét (Gal 6:7–8). Azoknak pedig, akik úgy hitték, hogy cselekedeteikkel kiérdemelhetik Isten kegyét, Pál azt emelte ki, hogy „*az ember nem igazul meg a törvény cselekedeteiből, hanem a Jézus Krisztusban való hit által*” (Gal 2:16). Az apostol azt állítja, hogy ha a keresztény életvitel nem az evangéliumban gyökerezik, legjobb esetben olcsó kegyelem, legrosszabb esetben pedig a tökéletességre való igény (perfekcionizmus) válik belőle.

A keresztény élet kulcsa Pál tanításai alapján a Krisztusban való radikális elköteleződésben rejlik, a Szentlélek mélyreható jelenléte és hatalma által. Gal 5:22–23-ban a „*Lélek gyümölcse*” kifejezést használja, amivel azokra az erényekre vagy jellemvonásokra utal, amiket a Szentlélek segít elő. Pál kilenc erényt sorol fel, amik a „*Lélek gyümölcseit*” alkotják. Ezek a következők: „*szerelem, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség*” (Gal 5:22–23)¹. Mindezek az erények Krisztus jellemét mutatják be, melyeknek bennünk is – mint követőiben – meg kell mutatkoznunk. Ahogyan a kifejezés sejteti, a Lélek gyümölcse nem ember alkotta, hanem Isten adta. Ahogy az almafák nem teremhetnek banánt, és a disznók nem tudnak repülni, a bűnös embereknek sem lehetséges maguktól isteni erényeket szerezni. Csak Isten képes arra, hogy létrehozza és kifejezésre juttassa jellemét bennünk. Ebből következik a kérdés: a keresztény életvitel bibliai képét mutatjuk-e életünkben? Az igazság az, hogy nem tudjuk Krisztust anélkül magasztalni a családjunkban, gyülekezeteinkben, közösségeinkben, hogy olyan vonások, mint a „szerelem, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, és mértékletesség” szerves részévé ne válnának keresztény jellemünknek és életvitelünknek.

HA HELYESEN FOGJUK FEL: HÁROM LÉTFONTOSÁGÚ IGAZSÁG

Ezek után pedig felvetődhet a kérdés: Hogyan teremhet meg a Lélek gyümölcse a szívünkben, és nyilvánulhat meg a mindennapi életünkben? Gal 5:24–25-ben Pál három – egymással összefüggő – módot mutat be, ahogyan a keresztény életvitelünket gyümölcsöző tanítványokként érvényesíthetjük.

Először is úgy érvényesíthetjük igaz keresztény életvitelünket gyümölcsöző tanítványokként, hogy rendszeresen emlékeztetjük magunkat arra, hogy „*mi*

A Lélek gyümölcse nem ember alkotta, hanem Isten adta.

pedig Krisztus Jézuséi vagyunk” (Gal 5:24). Ahhoz, hogy gyümölcsöt hozhassunk, naponta kapcsolatot kell teremtenünk Krisztussal (lásd Jn 15:5). Valójában kereszténynek lenni többet jelent, mint hinni bizonyos hitelvekben és betartani egyes szabályokat; a szív radikális átalakulását jelenti, ami az Istennek való, hit általi engedelmességhez vezet.

Vegyük észre, hogy Pál a szeretetet helyezi az erények felsorolásának élére, mert ez a legfőbb erény, amit a hiteles keresztény életstílus döntő bizonyítékának tekint. Máshol így inti a galáciabeliket: *„szeretettel szolgáljatok egymásnak*” (Gal 5:13). A lényeg a következő: a hétköznapi életünk erőteljesen tudja hirdetni az evangéliumot. Ellen White így fogalmazza ezt meg: *„Minden ékesszólásnál ékesebben beszél az igaz, őszinte keresztény csendes, következetes, tiszta élete. Az ember nagyobb befolyást áraszt a lényével, mint azzal, amit mond... Az evangélium ügye mellett a legnagyobb érv egy szerető és szeretetre méltó keresztény”*.² Egy valódi keresztény élete Krisztus-központú.

Másodszor, akkor érvényesíthetjük igaz keresztény életvitelünket gyümölcsöző tanítványokként, amikor *„megfeszítjük bűnös természetünket annak szenvedélyeivel és kívánságaival együtt”* (24. vers). Keresztényként nem merülhetünk el a test cselekedeteiben (19–21. vers), és állíthatjuk, hogy méltók vagyunk a mennyre. Meg kell halnunk az énünknek. Dietrich Bonhoeffer ezt írta: *„amikor Isten elhív egy embert,*

akkor ajánlatot tesz neki, hogy jöjjön, és haljon meg”. Hívőként felelősséget vállalunk azért, hogy kiirtsuk az összes gyomnövényt, amik fenyegetést jelentenek a lelki életünkre, hogy a Lélek gyümölcse virágozhasson. Gyakorlati értelemben ez azt jelenti, hogy bármilyen szokást, gyakorlatot vagy kicsapongást, ami a régi énközpontú és élvezetet kereső életet táplálja, ki kell végeznünk. Egy igazi keresztény életvitel önmegtartóztató.

Harmadszor pedig, akkor érvényesíthetjük igaz keresztény életvitelünket gyümölcsöző tanítványokként, amikor *„a Lélek szerint is járunk”* (Gal 5:25). A Lélek szerint járni azt jelenti, hogy a Szentlélek irányít minket az életünk minden területén, a legbensőbb gondolatoktól és érzésektől kezdve a mindennapos kapcsolatokon át egészen addig, hogy hogyan viszonyulunk másokhoz. Ebbe beletartozik, hogy az Ige, ima, dicsőítés, közösség és szolgálat formálnak minket, és ezek szolgálnak erőforrásul. Fontos emlékezni arra, hogy az a keresztény élet, amit nem a Szentlélek vezérel, csúfos bukásra van ítélve. Miközben tartjuk a lépést a Szentlélekkel, meg kell hoznunk a tudatos döntést, hogy kiéheztetjük az ömberünket, és kiműveljük a Lélek gyümölcsét.

Isten hatalma által azt fogjuk tenni, ami helyes. Az életünk értékei nem a népszerű szokásokat fogják tükrözni, nem azokhoz fognak igazodni. Amikor a Szentlélek meggyőz minket helytelen döntéseinkről (a beszédünkben, énekünkben, szórakozásunkban stb.), alázatosan megbocsátást fogunk keresni. Ezzel ellentétben, amikor fejlődést tapasztalunk, akkor tartózkodunk attól, hogy ítélkezve, kritikával viszonyuljunk azokhoz a zarándoktársainkhoz, akik nehézségeket tapasztalnak az Istennel való kapcsolatukban. Egy valódi keresztény életvitele a Szentlélektől vezérelt.

ÖSSZEFOGLALVA: EGY IRÁNYELV

A Lélek gyümölcse, ha mindennap a gyakorlatban használjuk, beemeli Krisztust a gondolatainkba, érzése-

inkbe és viselkedésünkbe. Csak a Krisztussal való, élő kapcsolat képes arra, hogy a létezés olyan módját alakítsa ki, ami Istent dicséri, és embereket vonz közelebb hozzá. Mindent összevetve, a következők alkotják az igaz keresztény életstílust: gyümölcsöző tanítványoknak lenni, akik jellemükben és viselkedésükben Krisztus tükrözik. Legyen nekünk is ilyen élményben részünk! ☺

Gondolatok az imádsághoz

1. Miért fontos megteremni a Lélek gyümölcsét?
2. Eszedbe jutnak olyan konkrét életmódbeli változtatások, amikre a Szentlélek ösztönöz, hogy valósítsd meg őket?
3. Milyen lenne az életed, ha a Szentléleknek teljes körű hatalmat adnál az életedben?

¹ Károli fordítás.

² Ellen G. White: *A nagy Orvos lábnymán*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 339. o.

Alain Coralie, a Hetednap Adventista Egyház Kelet-közép-afrikai Divíziójának titkára.

Kedd

Élvezd ki az életet a teljességig!

Isten egészségügyi elvei szerint élni

TORBEN BERGLAND

Egy jobb világra, egy jobb életre lettünk teremtve. Amikor Isten megalkotta ezt a világot, és az emberiséget mindennek a közepébe helyezte, „látta Isten, hogy minden, amit teremtett, imé, igen jó” (1Móz 1:31). Isten úgy tervezte a világot, és benne az életet, hogy tökéletesen jó legyen. Olyan életre lettünk teremtve, amelynek minden tevékenységében, gondolatában és érzésében Isten jóságát tükrözzük, hirdetjük, ünnepeljük és élvezzük. Ez volt, és a mai napig is ez Isten szándéka és vágya az életünkre nézve ebben a világban.

De valami elromlott.

A BŰNBEESÉS

Az Édenkertben Ádám és Éva úgy döntött, eltérnek attól az élettől, amelyet Isten tervezett nekik. A tetteik pedig a saját létezésüket, és a teremtés többi résztvevőjét is elképzelhetetlen fájdalomba és szenvedésbe taszították. Ha hallgattak volna Istenre, és hűségesek lettek volna hozzá, az összes gonoszság, ami ezt követte, elkerülhető lett volna. De ők magukban hittek Isten helyett, és az ördögre hallgattak. Azóta az emberiség története nem szól másról, mint az Isten tervéhez való hűtlenségről, az iránta való bizalmatlanságról, fájdalomról, szenvedésről és halálról.

A MEGVÁLTÁS

Isten azonban nem hagyott minket magunkra, hanem folyamatosan próbál elérni minden embert a világon. A szándéka és vágya, hogy a jóság uralkodjon ebben a világban, a mai napig változatlan, de a gonosznak az a küldetése, hogy megtámadjon mindent, ami az Istené – mindent, amit teremtett, mindent, ami jó, mindent, ami az élet. E nagy küzdelem közepette élünk Krisztus és Sátán, a jó és a gonosz, élet és halál között. Krisztus arra törekszik, hogy megmentsen, míg az ördög arra, hogy pusztítson. Már mindannyian voltunk áldozatai a gonosz támadásainak. Már mindannyian tévelyegtünk és jártuk a magunk útját (Ézs 53:6). De a gonosz bárhova megy, hogy romboljon, Isten már ott van, hogy megkeressen és megtartsa (Lk 19:10). Isten nem hagyott magunkra sem minket, sem a világot.

„Én azért jöttem, hogy életük legyen és bővülkedjenek” (Jn 10:10)!, mondta Jézus. A küldetése az volt, és ma is az, hogy szembeszálljon és legyőzze az ördög gonoszságát, aki „csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson” (10. vers). Krisztus küldetése ezen a földön az élet, sőt a bővelkedő élet megteremtése. A gonosz célja a halál. Nincs élet a gonoszságban.

Csak Ő tudja előírni, hogy mi a jó, aki létrehozta az életet.

A gonoszságban csak halál van. Az élet csakis Krisztusban rejlik. Élet csak abban lehet, ami jó. Az élet – a bővelkedő élet – egyedül úgy érhető el, ha hűségesegek vagyunk Isten tervéhez, amit a világnak szánt, és az általa eltervezett élethez.

Az ördög a kezdetek óta „*hazug és hazugság atyja*” (Jn 8:44). Mesteri ravaszságával meggyőzte a nőket és férfiakat, hogy amit ő kínál az jobb, kívánatosabb, izgalmasabb, kielégítőbb. Jónak tünteti fel azt, ami rossz, bűnös és gonosz. Úgy téveszt meg minket, hogy elhitheti, amit ő ajánl, az szabaddá tesz minket, és hozzáad az életünkhöz, míg amit Isten ad, az korlátoz minket, és elvesz az életünkből.

De ez hazugság. Igaz, valódi élet csak abban rejlik, amit Isten alkotott és megáldott. Csak az elégti ki a valódi szükségleteinket és a legmélyebb vágyainkat, amit Isten ad.

„*Nem vonja meg a jót azoktól, akik ártatlanul élnek*” (Zsolt 84:12). Isten az egyetlen, aki életet adhat, megtarthat és gyógyíthat. Egyedül Ő, aki létrehozta az életet, tudja előírni, hogy mi a jó. A Biblia az Ő kinyilatkoztatása az emberiség számára arra vonatkozóan, hogy mi a jó. Az elveket – amikre a Szentlélek vezet rá, hogy azok alapján éljünk, amikor imádságos lélekkel olvassuk és elmélkedünk a Szentírásan – Isten pontosan azért írja elő neked és nekem, hogy a legjobb életet élhessük, ami ezen

a földön lehetséges. A teremtés történetétől az „*új ég és új föld*” (Jel 21:1) ígéretéig, Mózes első könyvétől a Jelenésekig „*Megjelentette néked, oh ember, mi legyen a jó...!*” (Mik 6:8). Semmi jót nem tartott vissza tőlünk.

Miközben a jó és gonosz között tomboló konfliktus közepette élünk, és visszaemlékezünk az Édenre, valamint vágyódunk a mennybe, nap mint nap gyógyulásra és megújulásra van szükségünk. Isten előírta, hogyan kellene élnünk, Ellen White pedig *A nagy Orvos lábnymán* című könyvében ennek az életvitelnek az alapelveit fejtegeti. Azt írja: „Tiszta levegő, napfény, mértékletesség, pihenés, testedzés, megfelelő táplálkozás, a víz használata, Isten erejébe vetett hit – ezek az igazi gyógyszerek.”²

Az egészséges élet ezen elveit azonban sokan támadják. Ellen White a következőt tanácsolja: „minden olyan szokás bűn, ami rombolja a testi, szellemi és lelki energiát, és az egészség helyreállhat azoknak a törvényeknek való engedelmség által, amelyeket Isten az egész emberiség javára alkotott.”³ Így folytatja: „Tegyük világossá, hogy Isten parancsolatainak útja az élet útja! A természet törvényeit Isten állította fel, de Isten törvényei nem önkényes követelmények. A törvény – mind a fizikai, mind az erkölcsi – minden egyes »ne tedd« parancsa egy-egy ígéretet is rejt magában. Ha engedelmeskedünk, áldás kíséri lépteinket. Isten soha nem kényszerít arra, hogy helyesen cselekedjünk, de meg akar óvni a rossztól, és rá akar nevelni arra, ami jó.”⁴

Ahogy Izrael népe az ígéret földjének határánál állt, Mózes próbára tette őket, és próbálta őket rávenni a helyes döntésre: „*Mikor én azt parancsolom néked ma, hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, hogy járj az ő útain, és tartsd meg az ő parancsolatait, rendeléseit és végzéseit, hogy élj és szaporodjál ... válaszd azért az életet, hogy élhess mind te, mind a te magod; Hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, és hogy*

hallgass az ő szavára, és ragaszkodjál hozzá; mert ő a te életed és a te életednek hosszúsága; hogy lakozzál azon a földön, amely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy nekik adja azt” (5Móz 30:15–20).

Ma mi is egy másik ígéret földjének a határánál állunk. Az utolsó napokban élünk, mielőtt eljön „*egy új ég és egy új föld*” (Jel 21:1). Mindannyiunk számára nap mint nap így szól a kihívás és a kérés: Szeresd az Urat, a te Istenedet, hallgass szavára, és ragaszkodj hozzá! Ha ezt megfogadjuk, akkor tudni fogjuk, mi a helyes, és így választhatjuk az életet. ☺

Gondolatok az imádsághoz

1. Az életed mely területén érzed leginkább a gonosz támadásait?
2. Mire hív el Isten, hogy mit változtass meg az életvitelvedben, hogy teljesebb életet élvezhess?
3. Hogyan kérhetsz erőt Istentől és támogatást a társaidtól, amikor elhatározod, hogy változásokat fogsz bevezetni az életvedben?

¹ Ha másként nem jelöljük, a tanulmányban minden bibliaszöveget a Károli fordításból olvasható.

² Ellen G. White: *A nagy Orvos lábnymán*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 79. o.

³ Ellen G. White: *A nagy Orvos lábnymán*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 68. o.

⁴ Ellen G. White: *A nagy Orvos lábnymán*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 69. o.

Torben Bergland, M.D.,
a Hetednap Adventista Egyház
Generálkonferenciája Egészségügyi
Szolgálatok Osztályának
társigazgatója.

Szerda

A lenyűgöző Kriszt

tus

Keresztény életünk példaképe

ÁNGEL MANUEL RODRÍGUEZ

A

z idős apostol, János azt írta: „Amit hallottunk és láttunk, hirdetjük néktek, hogy néktek is közösségek legyünk velünk, és pedig a mi közösségünk az Atyával és az ő Fiával, a Jézus Krisztussal” (1Jn 1:3).¹ Majd hozzátette: „Aki azt mondja, hogy őbenne marad, annak úgy kell járnia, amint ő járt”

(1Jn 2:6). Az apostol úgy ábrázolja a keresztényeket, mint akik a Krisztusban, vagy vele egységben élnek. A keresztény élethez hozzátartozik, hogy az Úrral járunk mindennap.

Ahhoz, hogy Jézusban legyenek, a hívők arra hivatottak, hogy úgy éljenek, ahogy Krisztus élt. János meghatározása szerint a Krisztusban való élet a következőkből tevődik össze: közösség az Atyával, a Fiával, a Szentlélekkel és a többi hívővel. A keresztény élet alapja a közös valóság: Jézus áldozatos halála. De a kereszténységet úgy tudjuk szemléltetni, ahogyan Istenért és másokért élünk.

Jézus életét *átformáló* erő jellemezte. Ehhez úgy férhetünk hozzá, hogy meghalljuk, amit mondott („amit hallottunk”), és azt tesszük, amit ő tett („amit láttunk”) – más szavakkal, lemásoljuk a *beszédét* és a *cselekedeteit*. Ő a legvégső és legjelentősebb mutatója annak, ahogy a keresztényeknek élniük kellene – hogy úgy járjanak, ahogyan Ő járt.

JÉZUS TÖREKEDETT ARRA, HOGY ÁTFORMÁLJON EMBEREKET

Jézus azért jött, hogy gyökeresen megváltoztassa azoknak az életét, akik hallották, és látták Őt. Elhívott embereket, hogy legyenek a tanítványai. A tanítványság nemcsak arról szól, hogy megjegyezzük a tanításait, hanem hagyjuk, hogy azoknak az ereje létrehozzon bennünk egy új életet (lásd Jn 3:1–8). Jézus, Isten erejének a kozmikus forrása, tanítványokat alkotott azáltal, hogy legyőzte a gonosz munkáját az emberi szívekben, helyette pedig elhívott embereket, hogy kövessék Őt.

Egy tudós a munkájából adódóan kénytelen volt átutazni a dzsungelen. Mivel a sűrű erdőben nem voltak utak vagy ösvények, magával vitt egy helyi idegenvezetőt. Miután már sétáltak egy ideje, így szólt a vezetőhöz: „Nem látok egy ösvényt se. Honnan tudja, hogy a helyes irányban haladunk?”

„Én vagyok az út – mondta az idegenvezető. – Csak kövessen engem.”

Hála Istennek, olyasvalakit követünk, aki tudja az utat! Jézus ránézett az eltévedt és elveszett emberiségre, és azt mondta: „Én vagyok az út, kövessetek engem!” (lásd Jn 14:6). Ha követjük Őt, akkor úgy is kell élnünk, ahogyan Ő élt (1Jn 2:6).

JÉZUS SZAVAI

Talán mondanunk sem kell, hogy Jézus felállította az alapjait annak, hogy mit jelent kereszténynek lenni. Igéjét,

Krisztus minden cselekedete az Ő jellemét tükrözte, ezzel bemutatta azok életmódját is, akik követik Őt és egyházát alkotják.

ami Isten országának az értékeit és elveit hirdeti, hallották a városok utcáin, templomok udvarán, a tengerparton és az utazásai közben. Általa Isten hangja újra hallható volt az elbukott bolygón, ami utat mutatott az embereknek, és új jelentést adott annak, amit Izrael népe az Ószövetségből ismert.

A Hegyi Beszédben Jézus azoknak az életmódját ábrázolta, akik követik Őt, és meg akarják jeleníteni keresztény identitásukat a világnak.

A beszédben Jézus elítéli a gyilkosságot, különösen, amikor az – átvitt értelemben – haragos szóval történik (Mt 5:21–22). Megerősítette annak a fontosságát, hogy békében éljünk másokkal (23–24. vers). Kijelentette, hogy a parázsnaság nemcsak a cselekedetben érhető tetten, hanem az elmében is, amikor a kívánság gondolata megjelenik. Az internet korában a vágyak kísértése olyan kihívást jelent, ami elképzelhetetlen azoknak, akik Jézus idejében éltek (27–30. vers). Újra kiemelte a házasság fontosságát, és emlékeztette a hallgatóit, hogy a válás sok fájdalmat és bonyodalmat von maga után (31–32. vers).

Jézus beszélt az igazságosságról, és hogy a nagylelkűség kívánatosabb a megtorlásnál (38–40. vers), továbbá hogy a szeretet – még az ellenségeink felé is – az őszinte lelkiség fémjele és

Isten jellemének legtisztább tükröződése.

Jézus említette a nélkülözők segítségét a saját önzésünk táplálásával szemben (Mt 6:1–4). Emlékeztette a tanítványait, hogy az igazi kincsek a mennyben vannak (19–24. vers), és a lelki életünk minőségét nem az anyagi javak határozzák meg. Ha keressük az Urat és az Ő országát, a legszükségesebb lelki, érzelmi és anyagi igényeinket be fogja tölteni (Mt 6:25–34).

A depresszió és a szorongás korában meg kell ragadnunk Isten szeretetét, és bízunk kell abban, hogy biztosítja majd a legmélyebb szükségleteinket. Amikor késztetést érzünk arra, hogy másokat elítéljünk tökéletlenségeik miatt, Jézus arra kér, hogy álljunk meg, és vegyük észre, hogy az elsődleges feladatunk az, hogy saját tökéletlenségeinket orvosoljuk (Mt 7:1–5).

Jézus a tanításait arra tervezte, hogy az életünket jelentőségteljesé, élvezetessé és hatékonyá tegye mások szolgálatában. A szeretet Isten országának legértékesebb és legfontosabb alapelve. Az iránta való szeretet nemcsak egy újabb parancsolat, hanem a ragasztó, ami összetartja a lelki életünket. Az iránta való szeretet az alapja annak, hogy betartjuk a törvényeit (1Korinthus 13). A szeretet egymás iránt nemcsak azok felé

fejeződik ki, akiket kedvelünk, hanem az ellenségeink irányába is.

Sajnálatos módon sokszor nehezünkre esik szeretni másokat, és előfordul, hogy a gyülekezetek is konfliktus és feszültség színterévé válnak, ami megrontja az egységet és a Krisztus-központú azonosságot. János apostol tudatában lehetett ennek, mert ezt írta: „Mert ez az az üzenet, amelyet kezdettől fogva hallottatok, hogy szeressük egymást” (1Jn 3:11).

JÉZUS CSELEKEDETEI

A Biblia szerint a jellem és az identitás a tetteinkben fejeződik ki. Jézus identitása nem volt rejtett és elérhetetlen másoknak. Emberré vált, hogy a cselekedetei által bemutathassa isteni személyét.

Amikor Keresztelő Jánost börtönbe zárták, hírvivőket küldött, hogy megtudja, Jézus valóban a Messiás-e. Jézus felfedte magát János tanítványainak nemcsak azáltal, amiket hallottak tőle, hanem legfőképpen a tettei által, amiket véghezvitt (Mt 11:1–6).

Egy ember tettei felfedik a jellemét. Jézus vámszedőkkel és bűnösökkel evett, ami isteni együttérzéséről tanúsodott (Mt 9:11–13). Az Atya akaratának teljesen alárendelt életet élt (Jn 5:19), és ezen kapcsolatát úgy erősítette, hogy ima és a Szentírás ismerete által lépett közösségre az Atyával. Megtartotta a

szombat szentségét (Lk 4:16), szerette ellenségeit, és imádkozott értük (Mt 26:51–53; Lk 23–24). Felülkerekedett az ördögön, amikor megkísértette (Mt 4:1–6), majd legyőzte azáltal, hogy meggyógyította a betegeket és a megszállottakat (Mk 1:32–34).

Amikor az emberek látták Jézust csodákat végrehajtani – a két vak ember meggyógyítását beleértve – rájöttek, hogy példátlan hatalmát mások szolgálatába állítja (Jn 9:33). Jézus minden cselekedete az Ő jellemét tükrözte, amelyekkel azoknak az életét ábrázolta, akik Őt követik és egyházát alkotják. Az egész élete Isten végtelen szeretetének a bemutatása a teremtményei iránt. A keresztre feszítése a bűneink megbocsátása érdekében pedig Isten szeretetének végső megnyilvánulása az emberiség felé (Jn 3:14–16; 1Jn 4:7–10).

„KERESZTÉNY VAGYOK”

Jézus eljött, hogy szavai és tettei által felfedje, hogy ki is Ő. Azonban különösképpen a viselkedésének és magaviseletének köszönhetően ismerték fel úgy az emberek, mint Isten fiát.

Amikor egy olyan országot látogattam meg, ahol muszlimok és keresztények élnek egymás mellett, taxival elmentem egy értekezletre. Utazás közben a sofőrt a vallási

életéről kérdeztem. Széles mosollyal válaszolta: „Muszlim vagyok”. Meséltem neki néhány muszlim barátomról, és megemlítettem, mennyire elkötelezettek Allah iránt.

Ő is kérdezett az én vallásomról, és azt válaszoltam, hogy hetednapos adventista keresztény vagyok. Boldogan felnevetett, és gyakorlatilag elkiáltotta magát: „Sok adventista van a falumban, és jobb muszlimok, mint amilyen én vagyok! Elmennek a mecsetjükbe többször egy héten, a szombatot pedig dicsőítéssel és jó cselekedetekkel töltik. Olyan istenfélő emberek, akik több mint háromszor imádkoznak egy nap, nem esznek sertéshúst és alkoholt sem isznak!”

Az emberek elsősorban abból ismernek meg minket, ahogyan élünk (a tetteink alapján), és csak azután abból, amit tanítunk. Jézus vallása nem csupán intellektuális állítások tárházáról vagy egy teológiai rendszeréről szól, hanem az élő igazságról, ami az egész személyt hatalmába veszi. Egy átformáló igazság, ami gyökeresen megváltoztatja azt, ahogyan gondolkodunk, beszélünk és viselkedünk.

Ellen White azt írta: „Krisztus a mi példaképünk, a tökéletes és szent példakép, akit követnünk kell. Soha nem lehetünk azonosak a példaképpel, de képességünk szerint követhetjük Őt, és hasonlóvá válhatunk hozzá.”²

Ez a fajta vallás, amit mások a tetteink által tapasztalnak meg, ajtót nyit nekik, hogy halljanak és tanuljanak magáról az igazságról. Ez pedig abból áll, hogy úgy járunk, ahogyan Krisztus járt. ☺

Gondolatok az imádsághoz

1. Miért állítja a Biblia Krisztust példaként számunkra?
2. Miért kell az életünket a Jézuséhoz igazítanunk? Hogy tökéletes legyen? Hogy Isten elfogadja? Hogy másokat szolgáljunk? Vagy a három kombinációja az igazi?
3. Mit gondolsz, helyenvaló bizonyos körülmények között, hogy elrejtjük adventista identitásunkat?

¹ A bibliaverek a Károli fordításból valók.

² Ellen G. White: *A Szentlélek eljő reátok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, 369. o.

Ángel Manuel Rodríguez a Generálkonferencia Bibliakutató Intézetének igazgatója volt 2001 és 2011 között.

Csütörtök

Életet megváltoztató találkozások

A keresztény életstílus és a média

KLAUS POPA

Ki vagy te, fiam?" (1Móz 27:18).
Kíváncsi vagyok, hogy vajon Jákób számított-e arra, hogy az apja, Izsák felteszi neki ezt a kérdést. Valószínűleg reménykedett benne, sőt talán még imádkozott is azért, hogy ne beszélgessenek sokat, és az apja inkább csak némán fogyassza el az ételt, amit felszolgált neki, majd áldja meg, hogy aztán gyorsan el is hagyassa a sátrat. Egyszerűen, bonyodalmak nélkül. Most, hogy az apja nekiszegezte a kérdést, Jákóbnak válaszolnia kellett.

De mit kellene mondania? „Jákób vagyok, a fiad.” Ez lett volna az őszinte válasz, ám ugyanakkor az édesapja rádöbrent volna, hogy meg akarja tévesztetni. Mi több, mi történe a kívánt áldással? Átokká változna? Jákób úgy döntött, hogy hazudni fog, és ezt válaszolta: „*Én vagyok Ézsau, az elsőszülöttem*” (19. vers). Úgy tett, mintha a bátyja lenne, annak érdekében, hogy megkapja az áldást. Izsákot ez még nyilvánvalóan nem győzte meg, ezért további lépéseket tett azért, hogy megtudja, ki szolgálja őt. Végül Jákób sikeresen magára vette a bátyja személyazonosságát, és Izsák megáldotta.

IGAZNAK LENNI

Néhány éve beszéltem egy egyházi vezetővel a média használatáról az evangelizációban. Ő már körülbelül húsz évet töltött a média szolgálatban. A beszélgetésünk közben azt mondta: „Hetednapi adventistaként mindig úttörők voltunk a legújabb médiatípusok használatában a nyilvános evangelizációban. Annak érdekében, hogy a hármasszöveg üzenetét még szélesebb körben tudjuk megosztani, műholdas evangelizációt alkalmaztunk a kilencvenes években, néhány évvel később pedig tévécsatornákat indítottunk. Hamarosan a legnagyobb keresztény televíziós hálózatot fogjuk igazgatni világszerte.”

A média különböző eszközeit használva milliónyi embert értünk el, és még további milliókat fogunk elérni egy szerető Isten jó hírével az egész világon. Milyen hatalmas áldás! Aztán megállt egy pillanatra. „Tudod, néha elgondolkozom rajta, hogy vajon hajlamosak vagyunk-e a hitnek egy olyan gyönyörű és

tökéletes világát közvetíteni, ami nem egyezik azzal, akik a mindennapokban vagyunk.” Újra megállt. „Legfőképpen arra összpontosítunk, hogy bemutassuk, mit kellene hinnünk, és hogyan kellene gyakorolni a hitünket, és ezzel eltereljük a figyelmünket a hiányosságainkról, szűkölködésünkről és megtörtségünkről. Nehezünkre esik bevallani magunknak és másoknak, hogy közel sem vagyunk olyan jók, mint amilyenek lenni szeretnénk, vagy mint amit az »ideális hit«, amit közvetítünk, megkívánna tőlünk.”

Ezek a kérdések személyes választ igényelnek. Senki nem tud válaszolni valaki más helyett. Azonban sokan nézünk szembe hasonló jelenséggel, amikor megosztjuk a hitünket. Mint hitközösség, annyi embernek akarunk segíteni megismerni Istent, amennyinek csak lehetséges. Ha észben tartjuk ezt a célt, csábító lehet arra összpontosítani, hogy azt mutassuk, ami az ideális, és ne azt, ami a valóság. Miért?

Először is, mindenki azt kívánja, hogy elérje, és megtapasztalja azt, ami az ideális. Másodsorban, az eszménykép megosztásának úgy tűnik, nagyobb hatása van.¹ A sikertelenségről és hiányosságokról szóló történetek nem olyan meggyőzőek, mint a sikertörténetek, igaz? Harmadszor, a hit megosztásához hozzátartozik Isten törvényének, az egyetemes igazságoknak és elveknek a tanítása, amik függetlenek a kultúrától, időtől, valamint más emberektől.² Negyedjére, nem az a lényeg, hogy Istenről szól az egész, nem pedig rólunk? Nem Isten jóságáról, kegyelméről és az emberiség megváltásának a tervéről? Végül pedig nem szeretnénk, hogy az emberek elveszítsék a bizalmukat Istenben, és feladják a hitüket a tökéletlenségünk miatt. Ezek mind érthető okok, amik miatt úgy dönthetünk, hogy az eszményi hitet és a tökéletes életet mutatjuk be műsorainkban.

Ugyanakkor az aggodalmunk vagy félelmünk, hogy az emberek eltávoznak Istentől, amikor meglátják a törekvésünket is, arra vezethet, hogy elrejtjük a kevésbé kellemes oldalunkat, és végső soron jobbnak tüntessük fel magunkat, mint amilyenek valójában

Gondosan kiépített, jól elrendezett és feldíszített „szent szelfiföldön” élünk.

vagyunk. Több figyelmet fordíthatunk arra, hogy pozitív fényben lássanak, mint arra, hogy milyen emberek is vagyunk valójában. A hit megosztása könnyen szólhat inkább a megjelenésről, mint a létezésről és a jellemről, inkább az észlelésről, mint az őszinte beszélgetésekről és valódi találkozásokról. A médián keresztül végzett evangelizáció még könnyebbé teszi, hogy a hitet egy tökéletes, kívánatos módon jelenítsük meg, mint amennyire az a személyes találkozások alkalmával lehetséges lenne, ugyanis a médium (TV, rádió, közösségi média stb.) az emberek közé áll. Megtarthatjuk a távolságot a jól megvilágított, vonzó lelki élmény és a valóságos, természetes fényben látott valódi hit élménye között.

AZ ÁTTÖRÉS

A visszautasítástól való félelmünk lehet ennek a középpontjában – mind személyesen, mind együttesen, hitközösségként. Következésképpen, ha Isten tökéletességére, törvényeire és egyetemes igazságaira, valamint a tan-
tételekre és elvekre összpontosítunk, az kényelmes elterelés vagy éppen kifogás lehet az ellen, hogy szembenézzünk a tökéletlenségeinkkel, és elfogadjuk, megosszuk azokat. A hit megosztásának azonban nem az a célja, hogy elhitesse másokkal, hogy a hordozója jó és méltó rá, hanem hogy Isten jó, kedves és irgalmas. Benne találunk az emberek elfogadást, megbocsátást és életet.

Jákób kelet felé tartó útján Isten felfedte magát neki Üdvözítőként, és megáldotta. Isten ezt nem azért tette, hanem annak ellenére, aki Jákób volt. Jákób vágyott az áldásra, de nem érdemelte meg; azért részesült benne, mert Isten az, aki (1Móz 28:10–12).

Ezek a megfontolások nem csak azok számára lényegesek, akik a média segítségével végzik a szolgálatukat. A „közösségi média univerzumában”, a szavak, képek, videók állandó áradatának a kellős közepében több milliárd ember találja magát nyomás alatt amiatt, hogy a valódi és az interneten keresztül közvetített énje között különbség van. És ez a helyzet fennáll a világ minden pontján. Gondosan kiépített, jól elrendezett és feldíszített „szent szelfiföldön” élünk. Mégis, az alapvető kérdés, hogy „Ki vagyok én?” sokunk számára komoly terhet jelentő egzisztenciális kérdés, egy olyan probléma, amit kezelnünk kell. Nagy kihívás, hogy amit megosztunk magunkról az egész világ felé különböző közösségi oldalakon, az végső soron egy valótlan, kifényezett és eltűzött hamis ént mutat-e, vagy megengedjük az embereknek, hogy egy pontos, valósághű képet lássanak rólunk?

20 évvel később Jákób úgy döntött, hogy hazatér. Nagy félelemben és izgalomban készült a találkozásra testvérével, Ézsauval. Az éjszaka során váratlanul harc bontakozott ki Jákób és egy idegen között, akiről kiderült, hogy nem emberi lény. A küzdelmük közepette Jákób azt mondta: „Nem engedlek el, hacsak meg nem áldasz.” Ennyi év után még mindig nem volt biztos az áldásban? „Mi a neved?” – kérdezte az idegen. Úgy gondolom, Jákób nagyon meglepődött, de még akár meg is rettent, mivel az ellenfele ugyanazt a kérdést tette fel neki, mint amit az apja kérdezett tőle 20 évvel korábban: „Ki vagy te?” Vajon Jákób eljártssa-e megint, hogy ő valaki más, hogy megkapja az áldást? Vagy ez esetben őszinte lesz, a következményektől függetlenül?

„Jákób” – válaszolta. Végre volt bátorsága, hogy önmaga legyen – Jákób, aki úgy született, hogy a sarkánál fogta a testvérét, s aki csalással szerezte meg, amit akart.

A hit mindig személyes, kapcsolati rendszerben létező és az életünkben gyakorlati módon megnyilvánuló fontos csoda, amely beleng az egész létünket. Az, hogy hitünket és életünket annak teljességében osszuk meg másokkal, azt

igényli, hogy meg kell osztanunk a jót és a rosszat egyaránt, a sikereinket és a bukásainkat, a küzdelmeinket és kihívásainkat csakúgy, mint a szeretetünket és a fájdalmainkat. A Biblia nem fél a sebezhetőségtől. A Biblia írói nyíltan és átláthatóan örökítették meg az egész történetet, nem csak a szalonképes részleteket.

Az Istennel való, váratlan találkozás során Jákóbnak szembe kellett szállnia önmagával. Úgy döntött, hogy bevallja, ki is ő. Merünk mi is ezen az úton járni, sebezhetővé tesszük-e magunkat, hogy mások úgy láthassanak minket, amilyenek valójában vagyunk? Isten szeretete, jósága és kegyelme biztonságos és megváltó közeget teremtett Jákób számára. Isten hűséges, és nekünk is ugyanilyen közeget biztosít. ☺

Gondolatok az imádsághoz

1. Miért olyan nehéz a valósághoz hűnek lennünk, és megmutatnunk, hogy kik is vagyunk valójában?
2. Milyen összefüggés van a médiafogyasztás és a médiában történő bemutatás között?
3. Hogyan segíthetjük az adventisták következő nemzedékét, hogy egészségesen viszonyuljanak a médiához?

¹ Marketing- és reklámszakemberek mindennap bebizonyítják, hogy tökéletes mosolyok, tökéletes testek, tökéletes tengerpartok és tökéletes naplementék sikeresen eladnak mindent – fogkrémet, üdítőitalokat, autót és még sok minden mást.
² Pál apostol kijelentette: „A törvény tehát szent, a parancsokat is szent, igaz és jó” (Róm 7:12).

Klaus Popa a Stimme der Hoffnung, a Hetednap Adventista Egyház Európai Médiaközpontjának vezérigazgatója, és a **németországi Alsbach-Hähnleinben** él.

Péntek

Mindent szépnek teremtett

Szexualitás és keresztény életstílus

GINA WAHLEN

Nem volt benne biztos, hogy hogyan történhetett, de megtörtént. Monica¹ hetednapos adventista családban nevelkedett, és természetes volt számára, hogy keresztény elvek alapján élje az életét.

Aztán megismerkedett Markkal, egy társával az adventista egyetemen. Sok időt töltöttek együtt, gyakran kettesben, egyik dolog vezetett a másikhoz, amíg intim, közös megegyezésen alapuló szexuális kapcsolatban nem találták magukat.

Monica tudta, hogy a Biblia mit tanít a házasságon kívüli szexuális aktussal kapcsolatban. Gyakran próbálta elhallgattatni a lelküismeretét a következő gondlattal: „Hogyan lehet valami helytelen, ami ennyire jó érzés?”

Mark és Monica nincsenek ezzel egyedül. Az USA Egészségügyi Statisztikai Központjának adatai szerint az Egyesült Államokban a 15 és 44 év közötti nők 88,8%-a, valamint a 20 és 44 év közötti férfiak 89,9%-a számolt be arról, hogy részt vett házasság előtti nemi aktusban.² A nők első szexuális élménye átlagosan 17,3 évre, míg a férfiaké 17,0 évre tehető.³

Természetesen a házasság előtti szex csak az egyike a Szentírásban tiltott számos szexuális jellegű bűnnek. Mindazonáltal sokan tűnődnek azon, hogy hogyan lehet valami helytelen, ha jó érzés. Mi a kapcsolat a szexualitás és a keresztény életstílus között?

A BIBLIA ÚTMUTATÁSA

A Biblia számos helyen beszél a szexről és szexualitásról, és útmutatóként szolgál az egészséges szerepekhez és kapcsolatokhoz. A Biblia első öt könyve szabályozza a szexuális aktivitást és meghatározza a szexuális szerepeket. A prófétai irodalom a nemi étellel kapcsolatos metaforákat használ, amikor bejelenti

Isten ítéletét azok ellen, akik megtörték szövetségét. A bölcsességirodalom különbséget tesz a bölcs és a bolond szexuális magatartás között, és ezzel kapcsolatos jelképeket használ a bölcsesség jellemzésére. Az evangéliumok Jézus szavainak és tetteinek felidézésével formálják a Megváltó követőinek szexuális magatartását és hajlamait. Pál levelei is foglalkoznak a szexuális élet konkrét kérdéseivel. A Jelenések könyve szintén tartalmaz ilyen jellegű hasonlatokat és útmutatást.

Ennyi ihletett információval a birtokunkban jobban tesszük, ha tanulmányozzuk útmutatásait, odafigyelünk a figyelmeztetésekre, és igényeljük az Istentől származó áldásokat.

A teremtéskor Isten az embereket jól elkülöníthető nemi identitással ruházta fel: „*férfit és nőt teremté őket*” (1Móz 1:27). Ádámot a föld porából alkotta, Évát pedig Ádám bordájából, felfedve ezzel a közelséget, amiben osztoztak.

„*Ez most már csontomból való csont, testemből való test. Asszonyember legyen a neve: mert férjemberből vétetett*” – mondta Ádám. „*Ezért elhagyja a férfi az apját és anyját, ragaszkodik a feleségéhez, és egy testté lesznek. És az ember és a felesége mindketten mezítelenek voltak, de nem szégyellték*” (1Móz 2:23–25, ÚRK).

„*Egy testnek*” lenni magában foglalja két különálló ember szívének, elméjének és lelkének egybeolvadását. Fizikai, mentális, érzelmi és spirituális egység tartozik hozzá, összhangban az emberi természetünk holisztikus jellegével.

Jézus megerősíti, hogy a házasság elválaszthatatlan szövetség egy férfi és egy nő között (Mt 19:4–6). Ezt a szövetséget arra rendelte a Teremtő, hogy örömet, élvezetet és fizikai teljességet biztosítson. És míg a Biblia beszél a házasság intimitásáról, mellette részletezi a szexualitás helytelen kifejezési módjait, és azoknak a negatív hatását az emberekre és a társadalomra. Figyelmezteti az embereket olyan pusztító szexuális magatartásformákra, mint a paráznaság, házasságtörés, homoszexuális intimitás, vérfertőzés és poligámia.⁴ Mivel ezek a gyakorlatok felforgatják

A szexualitás az identitásunk szerves része.

Isten csodás célját az emberi szexualitással, figyelmeztet minket, hogy ne vegyünk részt bennük (1Thessz 4:3–5; Róm 1:26–27; 1Kor 6:9–11).

ISTEN ADTA IDENTITÁS

A szexualitás az identitásunk szerves része. Alapvető szerepe volt „a személyes identitásnak és a közösségi életnek a bibliai időkben éppúgy, mint napjainkban.”⁵ Az önmagunkról való tudat elengedhetetlen ahhoz, hogy másokhoz és a körülöttünk lévő világhoz helyesen viszonyuljunk. A Szentírás tisztán kinyilatkoztatja azt, hogy kik vagyunk, és hogyan kellene élnünk.

Az Édenkertben Isten két identitásjelet adott gyermekeinek: (1) A szombatot, ami arra emlékeztet minket, hogy Ő a mi Urunk és Teremtőnk; (2) a személyiségünket, amit férfinak vagy nőnek teremtett, Isten képére. Ezek a jegyek mindig alapvetőek lesznek az emberi identitásunkban.

David Thomas a „Szexualitás, mint valami szent dolog” című cikkében kiemeli: „Mivel a szexualitás része a belső területnek, ahol szent dolgokat őrzünk, ezért ha nem tiszteljük eléggé, és hanyagul, hétköznapi módon bánunk vele, akkor az egyén azt érezheti, hogy értéktelen, megrontott lett. A szexualitás nem megfelelő használata, vagy valakinek az azzal kapcsolatos jogainak a megsértése bántó és káros, mivel ezzel az élet belső szentélyét tiporják el.”⁶

MARADANDÓ HATÁSOK

Ez történt Markkal és Monicaval. Szenvedélyes románcuk közben izgalom és érzéki örömök kísérték tiltott szerelmüket. De később büntudatot, megbánást, félelmet, lelkifurdalást tapasztaltak, és elváltak útjaik; azonban olyan sebeket kellett tovább hordozniuk, amelyek hatással voltak a legbelsőbb énjükre, károsították az énképüket és a másokkal való kapcsolataikat. A gyógyulás csakis azáltal történhetett, hogy megbánták bűneiket, és visszatértek Istenhez.

A szexuális hűtlenség egy klasszikus bibliai példáját találhatjuk Dávid és Betsabé történetében, 2Sámuel 11. fejezetében. Isten bőszégesen megáldotta Dávidot, a királysága pedig megerősödött. Azonban a vágyakozás és hűtlenség bűnei miatt, amiket gyilkosság követett, Dávid a bánat szakadékába zuhant, amiből soha nem épült fel teljesen, bár mélyen megbánta bűneit, és el is nyerte Isten bocsánatát (Zsolt 51:32).

Hasonlítsuk össze Dávid élményét Józseffel, aki amikor majdnem elsöprő erejű csábítással találta szemben magát, felkiáltott: „*Hogy követhetném hát el ezt a nagy gonoszságot és [hogyan] vétkezném az Isten ellen?*” (1Móz 39:9). Józsefet becsületessége, tiszta lelkiismerete és Istenbe vetett bizalma átsegítette a sötét napokon a megmenekülés, a tisztesség és megbérelés viláosságára.

ISTEN TERVÉNEK KÖVETÉSE

Isten szándéka nem az volt, hogy megtapasztaljuk a tiltott és természetellenes szexuális kapcsolatokból származó sok negatív következményt. Arra figyelmeztet, hogy a tisztátalan gondolatok is károsak (Mt 5:28), ahogyan a pornográfia is minden formájában (Zsolt 101:3).

„*Kerüljétek a paráznságot*” – mondja nekünk. „*Minden bűn, melyet az ember cselekszik, a testen kívül van, de aki paráználkodik, a maga teste ellen vétkezik*” (1Kor 6:18).

Ezért Isten az általunk tanúsított szeretete és gondviselése folytán ismer-

tette velünk, hogy hogyan élhetjük a legteljesebb életet, és ezért adott tiszta útmutatást; bizonyította, hogy törődik az életünk ezen személyes és privát területével. Azzal, hogy tervét követjük, befogadóvá válunk minden gyönyörre, amit adni szeretne. Azok számára, akik házások, beletartozik ebbe a szexuális intimitás öröme. Azonban akár egyedülállóak vagyunk, akár házások, elégtételt és biztonságot nyerhetünk annak tudatából, hogy Isten saját képére teremtett minket; egy csodálatos és kielégítő terve van az életünkre nézve, és a legmélyebb vágyainkat is befogja teljesíteni. ©

Gondolatok az imádsághoz

1. Hogyan kapcsolódik egymáshoz a személyes azonosságtudat és a szexualitás?
2. Mi Isten célja az emberi szexualitással?

¹ A neveket megváltoztattam.

² National Survey of Family Growth, National Center for Health Statistics, www.cdc.gov/nchs/nsfg/key_statistics/p.htm.

³ Uo.; www.cdc.gov/nchs/nsfg/key_statistics/s.htm#sexualactivity.

⁴ „Guidelines for the Seventh-day Adventist Church in Responding to Changing Cultural Attitudes Regarding Homosexual and Other Alternative Sexual Practices,” 2014. április 17-én, <https://tinyurl.com/https-www-adventist-org-arti>.

⁵ Barry L. Bandstra and Allen D. Verhey, „Sex, Sexuality” *International Standard Bible Encyclopedia*, szerk. Geoffrey W. Bromiley, rev. kiad. Grand Rapids, 1988, Eerdmans. 4. köt., 429. o.

⁶ David E. Thomas, „Sexuality as Something Sacred” [A szexualitás: szent]. *Adventist Review*, 2013. június 20. 26. o.

Gina Wahlen szerkesztői és projektmenedzseri munkakörben dolgozik a Hetednap Adventista Egyház Generálkonferenciájának elnökségén (Silver Spring, Maryland, Egyesült Államok).

Második szombat

Az utolsó időben élni

Keresztény életstílus és az utolsó napok eseményei

„M

ert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, amely arra tanít minket, hogy megtagadván a hitelenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon, várván ama boldog reménységet és a nagy

Istennek és megtartó Jézus Krisztusunknak dicsőséges megjelenését; aki önmagát adta miérettünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól, és tisztítson önmagának kiváltképpen való népet, jó cselekedetekre igyekezőt” (Tit 2:11–14).

Ez a szentírási szakasz egészen más dolgokat tanít nekünk, mint némelyek szavai, akik vallják, hogy hisznek az evangéliumban. Arra int, hogy éljünk mértékletesen, igazán és szentül ebben a jelenvaló világban, miközben várjuk a nagy Istennek és a megtartó Jézus Krisztusunknak dicsőséges megjelenését.

Néhányan kifogásolták munkámat, mert azt tanítom, hogy kötelességünk várni Krisztus személyes megjelenését a menny felhőiben. Azt mondták: „White testvérnőt hallgatva azt hinné az ember, máris itt van az Úr napja, úgy beszél Krisztus megjelenéséről. Ugyanerről a témáról prédikált már az elmúlt negyven évben is, mégsem jött még el az Úr.”

Ugyanezt a kifogást fel lehetne hozni magának Jézusnak a szavaival szemben is. Így szólt szeretett tanítványán keresztül: „Ímé, hamar eljövök!” – mire János válaszolt: „Bizony, jövel, Uram Jézus!” Jézus figyelmeztetésként és bátorításként szánta ezeket a szavakat népe számára, miért ne figyelnénk rá? Az Úr azt mondta, hogy a hűségesek vigyáznak és várnak rá...

Krisztus nem nyilatkozta ki számunkra eljövételének pontos idejét. „Arról a napról és óráról pedig senki nem tud” – mondta Jézus. Eljövételének jeleiről viszont beszélt. „Mikor mindezeket látjátok, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtó előtt”. Arra intette őket, hogy eljövételének jeleit látván, „nézzetek fel, és emeljétek fel a ti fejetekeket; mert elközelgett a ti váltságotok.”

Mindezek kapcsán az apostol ezt írta: „De ti atyámfiai, nem vagytok sötétségben, hogy az a nap tolvaj módra lephetne meg titeket. Ti mindnyájan világosság fiai vagytok és nappal fiai; nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé!” Mivel nem tudjuk Krisztus eljövételének óráját, éljünk mértékletesen és szentül ebben a jelen világban, „várván ama boldog reménységet és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenését.”

Krisztus értünk adta magát, hogy megváltson bennünket minden gyarlóságunkból és egy kiváltképpen való népet tisztítson meg magának, akik jó cselekedetekre igyekeznek. Gyermekük feladata, hogy Mesterük képviselőiként őrizzék különleges jellemüket.

Mindenkinek van itt teendője. A gazdagok hozzák a javaikat, a magas tisztásban lévők a befolyásukat, a tanul-

tak a bölcsességüket, a szegények az erényeiket, ha Isten eredményes munkatársai szeretnének lenni. Rendezzék a kapcsolatukat Istennel, hogy tükrözthessék Isten fényét és dicsőségét, ami Jézus Krisztus arcán ragyog.

Olvasunk egy osztályról, akik azt mondogatták, messze még Jézus eljövetele, de az ilyenek életében fog olyan váratlanul érkezni, mint éjjel a tolvaj, és hirtelen tör rájuk a veszedelem. Milyen sokan vannak, akik engedik, hogy a földi biztonság bölcsőjében elringassák őket, de itt az ideje, hogy az álomból felébredjünk! Azt mondja az apostol: „... nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé! Ne is aludjunk azért, mint egyebek, hanem legyünk éberek és józanok.”

Ébereknek kell lennünk, hogy felismerjük az idők jeleit, és figyelmeztessük az embereket. Sokan vannak a világban, akik igyekeznek elhallgattatni a figyelmeztetést, mondván: „Békesség, békesség, és nincs békesség!” (Jer 6:14). Nekünk más irányt kell felvennünk. Sokan vannak, akik így szólnak az aggódó emberekhez: „Ne zavartassátok magatokat! Éljetek tovább Isten nélkül, keressétek a magatok dicsőségét, szórakozzatok! Nincs még itt az Úr napja!”

Vajon nem határozott céllal mondta Megváltónk, hogy „Ímé, eljövök hamar”? Nem látta vajon, hogy egyházának szem előtt kell tartania ezt az ünnepélyes eseményt? Álljunk be mi is az utolsó napokat gúnyoló kórusába? „Hol van az ő eljövételének ígérete? Mert amióta az atyák elhunytak, minden azonképpen marad a teremtés kezdetétől fogva.” Én nem akarok ebbe az osztályba tartozni. Én fel akarom ébreszteni az embereket Krisztus közeli eljövételének üzenetével!

NAGY FELELŐSSÉG

Akik ismerik a jelenvaló igazságot, azoknak nagy felelősségük van a világ felé. Figyelmeztetniük kell az embereket az eljövendő ítéletre.

Be kell mutatniuk Krisztust. Ne siránkozzanak sötétségük miatt, ne búslakodjanak és panaszkodjanak az út nehézségei miatt, hanem emeljék fel gondolataikat Istenhez, nyissák meg szívüket Jézusnak, engedjék be Őt, és Ő bennük fog lakozni.

Engednünk kell, hogy Krisztus legyen szívünk trónján, hogy lelkünk templomát megtisztítsa minden szennytől. Megváltónk közeli visszatérése legyen élő valóság számunkra! A jelenben a legfontosabb kérdés az, hogy milyen állapotban van a lelkem. Töreksem-e arra, hogy idézzem Jézus szavait? Tanítom-e a gyermekeimnek, hogy van lelkük, amit Jézus meg akar menteni; hogy a békesség és a szentség életük része kell, hogy legyen? Tanítom-e nekik, hogy tegyék kezüket Krisztus kezébe, hogy vezethesse őket?

A lehető legkomolyabb munkát kell elvégeznünk, és nincs időnk arra, hogy üres ciszternákból próbáljunk inni, amelyek nem tartják a vizet. Késlekedés nélkül jöjjünk Krisztushoz az élet vizéért! Buzgón kell tanulmányoznunk a Bibliát. A Biblia tanulmányozása létfontosságú számunkra. A Szentírás teszi bölccsé az embert az üdvösségre, mégis milyen kevesen találnak időt az Isten Igéje kutatására!

Férfiak és nők engedik, hogy leköссék őket a vesztébe rohanó világ dolgai. Értéktelen alapra építik reménységüket, porba írják a nevüket. Még azok sem hallgatnak Mesterük parancsaira, akik vallják, hogy Krisztus követői...

Isten gazdag áldásokat áraszt ránk, hogy élvezzük azokat, és várja, hogy gyümölcsöt hozunk az Ő dicsőségére; de sokan elhanyagolják a rájuk bízott munkát. Nem rendelik alá akaratukat teljesen az Atya akaratának. Sokan vannak, akik úgy érzik, hogy ha Istenre és a mennyei dolgokra gondolnak, akkor lehangoltak és csüggedtek lesznek, és káros az egészségre, ha vallásos tárgyknál hagyjuk időzni a gondolatainkat.

Amikor fiatal lány voltam, Isten megnyitotta a Szentírást elmém előtt, és világosságot hintett az Ige igazságaira, akkor siettem, hogy hirdessem másoknak is a megváltás drága örömhírét. A bátyám így írt nekem: „Könyörgöm, ne hozz szegyet a családnkra! Bármit megteszek érted, csak ne menj el prédikátornak!”

„Szegyet hozok a családra?!” – kérdeztem. „Szegyet hozhatok a családra azzal, hogy Krisztust, a megfeszítettet hirdetem? Ha annyi aranyat adnál nekem, amennyit csak befogad a házad, akkor sem hagynám abba, hogy Istenről bizonyosságot tegyék! Én a megjutalmazásra tekintek. Nem maradok csendben, mert amikor Isten világosságot ad nekem, akkor azt azért teszi, hogy képességem szerint árásszam azt másokra.”

Nem az történt, hogy a papok és főemberek a tanítványokhoz mentek, és azt parancsolták nekik, hogy hagyjanak fel Krisztus nevének hirdetésével? Börtönbe zárták a hűségeseket, de az Úr angyala eljött, hogy kiszabadítsa őket, és tovább hirdethessék az élet ígét az embereknek. Ez a mi munkánk is...

AZ IGAZSÁG, AHOGY AZ JÉZUSBAN VAN

Úgy kell hirdetnünk az igazságot, ahogy az Jézusban van. Krisztus azért jött el a világba, hogy megmentse a bűnösöket. Harminc éven át élt itt, mint példaképünk. Elviselte a bántást, a gyalázatot, a szegyet, az elutasítást és a halált; mégis él! Ő az élő Megváltónk! Visszament a mennybe, hogy közbenjárjon értünk.

Keresztre feszítése előtt azért imádkozott, hogy tanítványai legyenek egyik vele úgy, ahogyan Ő egy az Atyával. Lehetséges, hogy a bűnös, bukott ember ilyen magasztos kapcsolatba kerüljön Krisztussal? A Krisztussal való egység hoz fényt, békességet és vigaszt a lelkünknek. Mielőtt Megváltónk a mennybe emel-

kedett volna, így szólt tanítványaihoz: „... *Jobb néktek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jó el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm azt ti hozzátok*” (Jn 16:7). Kinek ne lenne Vigasztalója a próbák idején?

Beszélg Jézus szeretetéről, beszélj az Ő hatalmáról, így már itt a földön mennyországod lesz, s majd beléphetsz égi hazádba is. Válaszolj Isten fényére, és olyan leszel, mint a megöntözött kert, gyógyulásod gyorsan kivirágzik, világosságod feltámad a sötétségben, és az Úr dicsősége lesz jutalmad. ☺

Gondolatok az imádsághoz

1. Mit jelent „mértékletesen, igazán és szentül” élni? Ebben az összefüggésben Krisztus eljövételének közelsége befogadóbbá vagy kirekesztőbbé tesz bennünket?
2. Miközben Krisztus eljövételét várjuk, mely bibliai szakaszok a leghasznosabbak annak elsajátítására, hogy hogyan tükrözhetjük Krisztus jellemét a körülöttünk élők számára?
3. Egy 1-től 10-ig terjedő skálán (ahol a 10-es a legmagasabb értékelés) mennyire vagy biztos abban, hogy üdvözlél, ha Jézus Krisztus ma jönne el? Légy őszinte!

A hetednapú adventisták hiszik, hogy **Ellen G. White** (1827–1915) a próféta bibliai ajándékát gyakorolta nyilvános szolgálatának több mint 70 esztendeje alatt. A fent idézett írás egy általa megfogalmazott levélből származik, ami később a *Signs of the Times* [Az idők jelei] 1889. június 24-ei számában is megjelent.

A könyv, amellyel felemel az Isten

Arcomat a kezembe temetve ültem, belső nyugtalansággal figyeltem Istenre. Felhasadt bennem a gondolat: Atyám, vajon tényleg megáldasz engem? A hitetlenség néma kiáltása volt ez, hiszen ekkorra már tapasztalatok tucatjaival halmozott el bennünket az Örökkévaló a kiadóban – minden érdemtelenységünk ellenére. Az emberi gyengeségben alig van kézzelfoghatóbb és jellemzőbb mozzanat, mint éppen ez. Hitetlennek lenni akkor, amikor éjjel tűzoszlop, nappal felhősoszlop vesz körül bennünket. A kétely maró érzése, csak azért, mert „már egy hete nem történt semmilyen világraszóló áldás”. Végül hangok formálódtak a belsőmben, és felkiáltott a rosszabbik énem: Istenem, tényleg meg akarsz engem áldani? Halk volt ez a hang, de érdes, mint egy simítatlan betondarab. Kb. 10 percig aztán nem történt semmi. Némán farkasszemet nézett a rossz lelkiismeretem a jobbik énemmel. Tanácsatlannul és magamba mélyedve ültem.

Egyszer csak csengett a telefonom. Egy testvér, nevezzük itt Ezrának (a héber segítség szóból), volt a vonal túlsó végén, aki nem sokkal előtte olvasta el a Remény a nehéz időkben című könyv kéziratát, nem is egyszer. Megragadta a tartalma, amely éppen erre az időszakra, vagyis a pandémia kiváltotta kérdésekre válaszként íródott. És közölte velem, hogy szeretné ezt a kiadványt nagyobb összeggel támogatni.

Megszégyenültem estem volna magamba, ha Isten nem éppen felemelni akar éppen. Lelkesedés vett birtokba engem, és bár szégyelltem előbbi hitetlenségemet, pirulva fordultam Istenhez, hogy megköszönjem jószágát, nem volt erőm a szegyenre, mert a hála túlnőtt azon. Hálásan köszöntem meg jószágát, és azt, hogy indít embereket arra, hogy támogassák az evangéliumot. Ezra kérésére színes és képes kivitelben, és ebben a kisebb, kézre simuló formában adtuk ki, összesen 213 oldalon.

Ez a könyv a világ szinte minden országában megjelenik az idén. Mark Finley kifejezetten a világjárvány kapcsán vetette papírra, célja pedig nem kevesebb, mint amiről a Lukács 21:28 szót. „Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjétek fel, és emeljétek fel a fejéteket, mert közeledik a megváltásotok.”

Mert a pandémia közepette legalább kétféle lehetőségre vagyunk nyitottak: lehorgaszjuk vagy éppen felemeljük fejünket. A könyv megértést kínál, mind hívőknek, mind azoknak, akik még Isten családján kívül élik az életüket. Az író azt szeretné, hogy végül mindenki felemelje a fejét, hogy felfelé nézzen, Istenre, minden betegek és búsulás gyógyítójára. Mi értelme ugyanis földi létünknek, ha nem Krisztus visszajövetele, amelyben beteljesedik minden ígéret, és a szentek megkapják örökségüket, amit még szem nem látott, fül nem hallott, de amit Isten éppen az Őt szeretőknak készített. (lásd 1Kor.2:9).

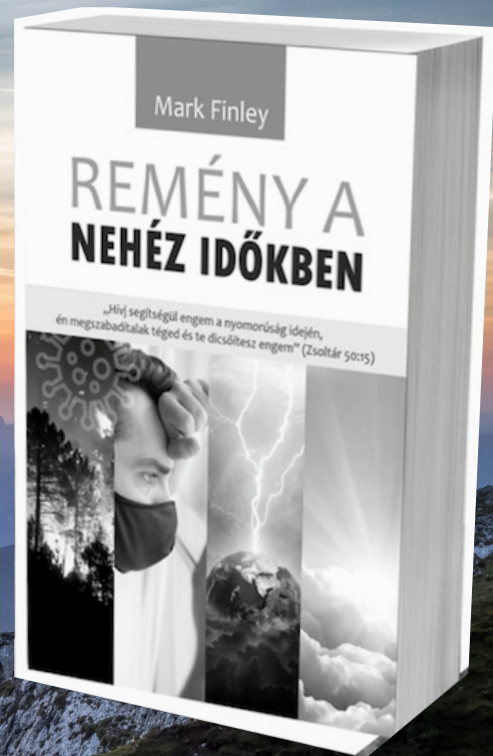
A könyv nagy példányszámban jelent meg, és a támogatás mértéke tette lehetővé, hogy alacsony áron juthassunk hozzá, lévén azt szeretnénk, hogy a lehető legtöbb helyre eljusson, hogy vigaszt vigyen a kételkedő otthonába. Így míg egy példány rendelése esetén az ára 690 Ft/db, addig 10 példánytól már csak 490 Ft/db ártól áll az evangélium szolgálóinak a rendelkezésére.

Ugyanakkor a könyv, nemsokára fekete-fehérben is megjelenik, mivel a román kiadóval közösen készítettük el a formátumban és megjelenésben némileg eltérő, de tartalmilag azonos változatát, amelyet a Román Unió magyarlakta területein egészen nagy példányszámban fognak terjeszteni, de ami nálunk is bőséggel kínálja magát az evangélium munkásainak.

Amikor Isten áld, kétszer áld. Megáldja az áldót és az áldottat. Az áldó jelen esetben a könyv terjesztője, aki áldásként viszi, adja másoknak. Ő az adásban nyer áldást. De áldott lesz az is, aki kapja. Mert az örökkévaló evangélium beszél hozzá a könyvből, amely a világot is teremtette, amely létrehozta az életet, amelynek nincsenek erőbéli (és hatékonysági) korlátai.

Áldott legyen mindaz, aki éli az Isten evangéliumát!

Dr. Gyetvai Cellért

Advent Kiadó

ÉLETRE SZÓLÓ OLVASÁS!

Evangelium az év végén!

AJÁNDÉKOZZ TE IS KÖNYVET!

Január **2021**

VASÁRNAP	HÉTFŐ	KEDD	SZERDA	CSÜTÖRTÖK	PÉNTEK	SZOMBAT
Jer 9:23-24 31	„Dicsérjétek az Urat! Magasztaljátok az Urat, mert jó; mert örökkévaló az ő kegyelme” (Zsolt 106:1)				Gál 4:4-5 1	Zsid 9:28 2
Gerda, Marcella					Fruzsina	Ábel
Mt 2:1-2 3	Jel 22:20 4	Jób 19:25 5	1Kor 15:26 6	Ézs 25:8 7	Jak 5:11 8	2Pt 1:19 9
Beránin, Genovés	Leóna, Títusz	Simon	Boldizsár	Attila, Ramóna	Gyöngyvér	Marcell
Jel 10:5-6 10	Róm 9:28 11	Jel 18:1 12	Jel 11:15 13	Mal 4:5-6 14	Jel 22:16 15	Mt 28:19 16
Melánia	Ágota	Ernő	Veronika	Bódog	Lóránd, Lóránt	Gusztáv
Lk 21:26-27 17	Ézs 1:16-17 18	Róm 13:11 19	Jel 14:12 20	Lk 15:4 21	Jel 1:3 22	Jn 15:20 23
Antal, Antonia	Piroska	Márió, Sára	Fábián, Sebestyén	Ágnes	Artúr, Vince	Rajmund, Zelma
16:18 24	2Tim 3:1-5 25	Jel 16:15 26	Lk 21:36 27	Lk 12:37 28	Zof 2:3 29	Mt 18:19 30
Timót	Pál	Paula, Vanda	Angelika	Karola, Károly	Adél	Martina

Advent Kiadó – 1171 Budapest, Borsfa u. 55., web: adventkiado.hu, info@adventkiado.hu, tel: +36 1 256 5205

Kárpáti Petronella

Boldogságra vágyunk

Aki megérti az igét, annak jó dolga lesz, és boldog az, aki bízik az Úrban.
(Pálleveléből levelez 16:20)

1390 Ft

Mark Finley

REMÉNY A NEHÉZ IDŐKBEN

„Hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megszabadítalak téged és te dicsőítesz engem” (Zsoltár 50:15)

490 Ft/10 db

Ellen S. White

A NAGY KÜZDELEM

Korszakok küzdelme Isten igazságáért Jeruzsálemtől a mennyi Jeruzsálemig

Ellen S. White

JÉZUS ÉLETE

Az egyik legmagasabb és legboldogabb életre, amit Jézusnak valaha mutat

1490 Ft

1990 Ft

EGÉSZSÉGES ITALOK

Smoothie-k, shake-ek, források és más egészséges italok tisztító- és fogyókúrás végzésére

DR. GEORGE D. PAMPLONA-ROGER

4800 Ft

Egészség az év végén!

adventkiado.hu

+36 1 256 5205; info@adventkiado.hu